

Glasnik blage vijesti za spasenje svim umornima i bolesnima po duhu, duši i telu.

Izdavač: **Matija Baumgärtner,**
VINKOVCI, Gundulićeva 58.

HRIŠĆANSKI MESEČNI GLASNIK

Odgovorni urednik: **Petar Dautermann**
NOVI SAD, Živ. Petrovića ul. 3

Predan u ruke grešnika

Kada se približio čas sina Božjega, sakupiše se prvosvećenici, književnici i narodne starešine da se dogovore da Isusa uhvate i ubiju. Ali govorahu međusobno: Samo ne o prazniku da se nebi narod pobunio!

Zašto su prvosvećenici i starešine omrzli sina Božjeg prozvanoga Mesiju? Pošto je On sva njihova mišljenja krstarijo, a naučavao je kao jedan što ima vlast, te su se oni bojali da će izgubiti čest, i neće više moći zauzeti mesta, koja su oni zauzimali. Da bi smetnju odstranili, upotrebili su oni naoružane ljude sa mačevima i batinama, među kojima je bio kao najveći izdajnik, Isusov sljedbenik Juda Išariotski. Pohlepan za zemaljskim blagom, prodao je svog učitelja za 30 srebrnika, a izdao ga sa izdajničkim cjelevom. U mračnoj noći išli su ovi naoružani plaćenici u potjeru za Božjim sinom, kao za jednim najvećim provalnikom. Ali kako bi se drugačije ispunila Božja reč!

Božji sin znao je kada će doći čas Njegov, toga radi je On otišao sa svojim učenicima u vrt Gecemanski da se pomoli Bogu. Kazao je svojim učenicima bdijte sa mnom. On je znao šta ga čeka. Ali neprijatelj je tolko oborio učenike da su zaspali, i nisu mogli sa Isusom stražiti. »Tada on dodje knjima i reče im: Jednako spavate i počivate? Evo se približi čas, i sina čovječjeg predaju u ruke grešnika. Ustanite, podjimo! Evo izdajnika moga!« (Mat. 26:45-46).

»I dok još govoraše, gle, Juda jedan od dvanaestorice, dodje, i snjim ljudi mnogi s mačevima i batinama od prvosvećenika i starešina narodnih«. Izdajnik koji se već sprogoviteljima dogovorio pristupi Isusu i reče: Zdravo ravi!« — i poljubi ga, te tako bješe Isus predan u ruke grešnika. Od Isusovih pristalica pruži jedan ruku, izvadi mač svoj i udari slugu prvosvećenikova i odseče mu uho. Tada mu reče Isus: »vрати mač svoj na mjesto njegovo; jer svima koji se maše za mač od mača će poginuti. Ili misliš da nebi mogao umoliti Oca svoga, i poslao bi mi odmah više od dvanaest legiona andjela? Ali kako bi se onda is-

punila pisma (koja kažu) da tako treba da bude? Pomisli kolika bi to sila bila nebeskih vojnika, kada jedan legion broji pet do šest hiljada. Gospod Bog je bio moćan to učiniti, ali kako bi se onda opravdao grešnik? On je dao svoje najmilije za otkup grehovnog naroda.

U ono vreme bila je najviša židovska vlast, koja se sastojala od prvosvećenika književnika i starešina iz naroda. Prvosvećenik bio je obično pretседnik te vlasti. Ovaj izabrani odbor istražio je na sve načine krivicu optuženoga, da bi ga mogli optužiti. Privedo se mnogo lažnih svedoka, koji će opteretiti optuženog sa takom krivicom da bi ga mogli osuditi na smrt. Sve se je podiglo preko toga svetog i pravednog Božjeg sina. Čak i ovakvi, koji su gledali čuda Njegova. Kada su na Njegovu moćnu reč hromi prohodali, slepi progledali, gluhi pročuli, a nemi progovorili, taki su stali na protiviju stranku i izgovarali osudnu reč »Razapni ga«. Ali slava Bogu, sve ove optužbe su se uvek protuslovile.

Konačno su još dva svedoka pristupila i optužili ga da je kazao: »Mogu razvaliti Božji hram i za tri dana ga načiniti«. No sada je istraga izvršena. Prvosvećenik ustade i reče mu: »Zar ništa ne odgovaraš na to što ovi na tebe svedoče?«

Ali Isus čutaše. (Mat. 26:60-62). Samo na zaklinjanje prvosvećeničkog prinzaio je, da je on Božji sin. Kada su ga optuženici preveli pred Pilata Rimskog prokuratora od Judejske zemlje, i pred svetskim sudijom ga optbžili, Isus je i opet stajao pred glavnim sudijom i čutaše.

Pilat sudija začudjen reče: »Ne čuješ li ti, kako te teško osudjuju?«

»Ali on ne odgovaraše ni na jednu reč, tako da se i sam sudija Pilat čudio!«

Ah, ovo sveto čutanje, toga svetoga! Kako da mi to tumačimo?

Dali je On bio tako ustrašen, da nije mogao na ova pitanja dati odgovor?

Ili je On bio taka kukavica, da sada nije smeo ništa odgovoriti, koji je uvek take moćne i silne reči govorio?

O, ne, On nije bio uplašen da nije mogao odgovora dati, a nije bio niti kukavica da se nije usudio odgovoriti, nego to je bilo sveto šutanje. Jagnje Božje koje nosi grehe sveta, strpljeno je nosio moju i tvo-

ju krivicu i nije se pred svetskim sudijom opravdao, pošto mi svi pred Božjim sudom ne nalazimo opravdanje i na hiljadu pitanja ne možemo odgovoriti za naše oslobodjenje. On pravedan bi osuđen i umre za nas nepravedne, tamo je On sa znanjem i voljno naše prokletstvo na se uzeo da mi budemo oslobodjeni Božjeg suda. **P. D.**

Ruke koje se nemogu oprati!

A kad Pilat vide da ništa ne pomaže, nego još veća buna, uze vode i opru ruke pred narodom i reče: Ja nisam kriv u krvi ovoj; vi ćete odgovarati. (Mat. 27:24).

Jedan velikodostojnik i upravitelj jedne države našao se u velikoj nezgodi, pred njim stoji jedan optuženik za kojega traže tužioci čiji je broj bio vrlo ogroman smrtnu kaznu. (Ev. Mateju 27:22). Traže da se isti razapne na krstu. Kod istrage sudija ne nalazi na optuženom nikakovu krivicu, niti da ga kazni, a ne još da ga usmrti, za neka nedela koje su tužioci tvrdili da ih je On počinio. Zakon ne dozvoljava osuditi bez krivice! Ali tužioca ima mnogo, a medju njima i ugledni ljudi, i svi traže da se optuženoga na smrt kazni.

Supruga sudije više sa savesne strane opominje sudiju, ne greši sa krivom osudom, nemoj biti slabunjav, nedaj se prevariti, čini po zakonu i po tvojoj čistoj savesti koja ti nalaže pravosudje.

Teška posla: ako toga pustiš, carev si neprijatelj, jer ko se kraljem proglašuje taj je carev neprijatelj (Luk. 19:12).

Po gore navedenom opisu vidimo teškoće za pravdu; ili mora sudija o zakonu da sagraši, onda može pravednika osuditi, ili mora da sluša tužioce, koji mu se prete da će ga tužiti caru. Izbor nije lagan, ali mora biti rešen jer se sprema buna; uze vode i opru ruke svoje kao nedužan i kaže: vi ćete odgovarati! I odgovori sav narod i reče: Krv njegova na nas i na našu decu! (Mat. 27:24-25). Zasljepljeni tužioci pristaju sa dodatkom, njegova krv neka dodje na nas i na našu decu.

Dragi čitaoče, koliko si ti puta već pročitao ove reči u svetom pismu i gnjevio si se na taj narod koji

je ovu nepravdu prouzrokovao. Dali si već promišljao što je uzrok tome, da je sudija krivo i proti zakonu osudio, i ako je on bio ispravan i talentovan čovek. Optuženi nije imao greha a morao je da umre. On nije mogao biti oslobodjen nego jedan buntovnik bijaše oslobodjen, namesto pravednika. Zašto? Jer je trebalo ono veće nedelo da se kazni.

Pontije Pilata osudio je Isusa Hrista na zahtev jevrejskoga naroda, protiv zakona i zato su njegove brižljivo oprane ruke ostale prljave, ali na Isusu je ležao greh celoga sveta, čak i moj i tvoj, a to je bilo toliko da je On čak pod tim teretom krsta padao kojega je nosio. Te je taj krst na kojem su naši gresi uznešeni morao biti od jednog grešnika nošen, dok je greh naš Gospod nosio (Izaija 53:3-5). Tu je bio greh celoga sveta osuđen, to se moralo platiti sudskom kaznom smrću, ali nije bilo dovoljno samo umreti, predhodno trebalo se još poniziti, ispljuvan i bijen biti, trnjem okrunjen i prezren od naroda, tako da smo lice zaklanjali od Njega. Zato se je i pustio Baraba, jer on i ako je bio velik grešnik, nosio je manje greha nego Isus. Slava neka je Gospodu Bogu, što je nama dao svog sina, da nas izbavi, jer nečiste ruke Pilata učinile su, da se sa proljećem nedužne Isusove krvi spasi svaki koji se u toj krvi oprati da. Zato dodji dušo odmah, Isus te još čeka: On nije više taj od koga treba lice zaklanjati, već je On od Boga ono izabrano Jagnje dato da umre za moj i tvoj greh. Onda mi u Njemu vidimo najlepšeg i najmilijeg (Psalam 45:2).

Čim se uvrstiš u redove Njegovih izabranih, tada su ti oprošteni gresi tvoji i moći ćeš poneti tvoj krst koji nije nikad teži nego li ga možeš nositi, zato dodji još sad. **P. B.**

Odgoj Hrišćanske zajednice

Glava 6. (Nastavak).

Da bi članovi u pravom odnosu mogli jedno naspram drugom živiti

U vezi k tomu imam nešto da napomenem. Odnosi se na našu ljubav vjernih, jedno naspram drugoga. Naš život kao Hrišćani je život u ljubavi. Bog je nas ljubio i dao nam je svoga sina. I kroz to da nam budu naše oči u istinu otvorene, i da budemo od ove Božje ljubavi ganuti, jer ona nas spasava i naš život preobražava. Kroz tu Božju ljubav budemo mi nanovo rodjeni, jer stoji pisano; da kroz ova slavna, velika, bogata obećanja primamo Božju narav. A Bog jeste ljubav.

Nikada neću zaboraviti kada sam prvi puta preko tog promišljao, da sam Boga ljubio. Za vrlo divno sam to uvidio. Prije nego sam spašen bio, plašio sam se Boga, da je to bilo strašno. Tada sam opet bio tako začudjen, što ja Njega ljubim. Ja sam to nakon kratkog vremena mog spašenja otkrio. Kako je divno Boga više svega ljubiti! To možemo saznati kad budemo od Njega rodjeni. Kroz duhovno krštenje do-

živimo što je u Rimljanima 5:5 napisano: »Jer se ljubav Božja izlila u naša srca Duhom svetim koji nam je dat«.

Kroz ljubav što Bog u naša srca lije saznajemo da ljubimo našeg bližnjeg kao samog sebe, i voljni smo da se predamo za spas i dobro drugih.

To je divno kada se takav život u zajednici Božjoj živi. Ljubav Božja, koja u živim opravdanima Hrišćanima stanuje, je možda najdivnije što se u Božjoj zajednici nalazi. Tamo se skupljaju sa raznih strana koji su medju raznim odnosima i uslovima odgojeni. Oni žive u raznim službama, ali mogu iskreno čisto i sveto ljubiti, ne sa ovom tako zvanom prljavom ljubavi što u svetu postoji, nego sa čistom i svetom ljubavi koju je Bog ulio u naša srca. Sa tom ljubavi, mi ljubimo našu braću i sestre, borimo se za njih, molimo se za njih i žrtvujemo se za njih. Da, mi se možemo onda žrtvovati za narod kojega nikada nismo videli. To je božanstveno, neshvatljivo. Ova ljubav stanuje samo u čistim srcima.

Ali u zajednici Božjoj se doživi, da ta ljubav bude kroz greh poremećena. Kada jedan čovek u grehu počne živiti, onda on prestaje sa čistom Božjom ljubavi ljubiti. Čista ljubav Božja i Hristos nemože

stanovati u jednom srcu koje stalno greši. Tamo gdje je nepravda u srcu prestaje ljubav, i tada se počne kod drugih tražiti ljubav.

Ima naroda koji misle da je to božanstveno, kada se ide okolo i govori se od ljubavi, a sami je nemaju. Sigurno nešto nije s nama u redu, kada se govori da nas drugi ne ljube. Kada jednom od bračnog para ogorči obiteljski život, stoga razloga da jedna strana veli da manjka ljubav druge stranke, onda je prava ljubav dotičnog već iz srca nestala. Tu je zamenuta ljubomornost, namesto ljubavi, ili je drugo koje zlo. Obično je tako, da ovi koji se tuže da manjka ljubav u drugih, da su sami duhovno zaraženi, tako da ovi što su čistog srca nemogu više ove kao pravu braću i sestre ljubiti.

Ovakav narod uništava ljubav u Božjoj zajednici. Oni razoravaju zajednicu. Moje je uverenje, da Hrišćanska zajednica na taj način prestaje biti divni Duhovni dom, za čega ih je Bog odredio. U njeg se pušti greh i zajednica nije više jedno srce i jedna duša.

To ide sasma jednostavno. Narod gaji u svom srcu greh, kao oholost, pakost, zdvojnost, pregovaranje, škrtnost, ogovaranje, gorčina, da, čak i mržnju. Živi Hrišćani to osećaju, da brat i sestra sa kojima su pre tako jedno bili, u grehu žive, te se ih nemože više kao pre ljubiti, nego ih se mora ljubiti kao što se grešnike ljubi. Ali u Božjoj zajednici treba da bude živa goruća bratska ljubav. Ovakova ljubav nemože se naspram drugih imati, samo naspram onih, koji čisto i sveto žive pred Bogom. Pravu bratsku ljubav ima se samo k onim ljudima, koji su prava braća. Kako se može jednog brata ljubiti koji ne živi iskreno za Boga? Ovaj divni ljubavni odnos bude razoren, kroz to, što tamo ima osoba koji nemaju sve u redu sa Bogom. Ovakvi imaju obično različite zahtjeve, a ako se iste ne ispune, onda oni kažu da u zajednici nema ljubavi. Mi nismo samo u zajednici Božjoj zato, da zahtjevamo. Svaki razume kako bi jedno preduzeće išlo gdje bi svi bili verni. Tako je to isto u jednoj zajednici. U Božjoj zajednici treba da bude tako, da svi budu za tu švrhu, da Bogu daju svoj dio, a život i ljubav zajednici.

Još jednoć ja kažem: Gdje ti takav narod nadješ, koji idu okolo i kažu da u zajednici manjka ljubav, pošto se strogo protiv greha govori, onda im kaži da se u njihovom srcu nalazi greh. Ti to imaš pravo kazati ier je to istina. Ovakav narod je sam tomu uzrok, što ih njihova braća i sestre pravo ne ljube. Oni ih ne mogu zato ljubiti pošto se iza njihovog ljubavnog zahtjeva skriva nečistota. Pogreške njihove izviditi i u svetlost ih staviti, može se samo pomoću svetoga Duha. I samo u jednoj budnoj i živoj zajednici može se tako šta činiti.

Ovo je jedna vrlo važna tačka u zajedničkom životu. Baš kod ove tačke je više zajednica prestala biti, vrući Duhovni dom, gdje se radosno pridolazi i gdje se oseća da se tu mora biti, sa vernima se skupiti da bi osetili prisutnost Duha svetoga koji tu stanuje. Ovaj osećaj da se tamo mora biti prestaje, kada u našem srcu ima mesta za nečiste stvari. Kada se u zajednicu uvuče lažna ljubav, onda bježi prava bratska ljubav. Jer ona se samo može zadržati kod pravih braća, u krugu ovih, što su čistog srca.

Hoćeš li ti brate i sestro da zajednica Božja napreduje, onda moraš nastojati, da se svaki greh iz tvog života odstrani, tako da ti budeš čist, svet i Duhovan. Tako isto još moraš nastojati, da svi grešnici koji se otkriju, budu iz zajednice Božje isključeni, ako se neće poniziti.

Na drugi način zajednica Božja nemože nikada svoju zadaću ispuniti. Kako je to divno kada se oni

svi međusobno ljube, i ako su svi jedno naspram drugog iskreni! Divne li ljubavi! Ali tu se mogu i ljudi nalaziti u kojima se još i greh skriva, a ovakovi obično kažu da nema ljubavi medju braćom! Nikada nije mišljeno, da bude takav stav bratske ljubavi. Bog nije nikada kazao da mi lažnu braću trebamo sa bratskom ljubavi ljubiti.

To je krivo. Ovi što mogu zaista očekivati da dožive pravu bratsku ljubav, to su prava braća i sestre. Stoga važi da mi u čistoti i svetosti živimo, a za Božju zajednicu odnosi se da je držimo čistu od svakog znanog greha. Onda će biti oboje, radosti i ljubav u Božjoj zajednici.

Glava 7.

Da bi zajednica postala stub i temeljna istina

»Da znaš kako treba živeti u domu Božjem, a to je crkva Boga živoga, stub i tvrdja istine«. (1. Tim. 3:15)

Tu stoji pisano, da je zajednica stub i temeljna tvrdja istine. Ja sam siguran da nitko od nas nemože to sasma shvatiti da je biblijska zajednica stub i temeljna tvrdja istine.

Zadaća jednog stuba jeste teret nositi. Zajednica Božja ima zadaću u svetu, da nosi istinu. Ona je temeljna tvrdja istine, na kojoj miruje (stoji) istina. Prema tomu se prava istina oslanja na zajednicu Božju. Pomisli kolika je to velika zadaća!

Treba da mislimo na tu stvar, i da bi nam bilo jasno, da je to zaista tako. Zar istina nema drugog stuba i istine u svetu? Mi hoćemo pogledati, ima li nešto u svetu što se može nazvati stubom i temeljnom istinom? Pomisli na socijalni odnos. Tu je egoizam, pakost i gorčina, i nigdje se nemože kazati: ovdje je neograničena istina. Pomisli na politički svet, na parlamente u svetu, tamo bi bar trebala biti istina kod kuće? Ali ne, tamo se razni parlamentarni članovi dan u dan trude da dokažu, da je njihov protivnik laža, i nemože se kazati da ova ili ona stranka ima istinu. Nijedan čovek se nemože usuditi to kazati. Ideš li kod svetskih naučenjaka i k onima, što se bave naukom, mislićeš, ovi moraju imati celu istinu? Ne, to što netko utvrdi za neoborivo za neograničenu istinu, to drugi opet sledeći dan obori i kaže, da to nije istina. Siromašni narod, koji grade na nauku! Oni često moraju na drugo nešto preći, jer njihov temelj bude neprestano oboren. Tamo nema istine! A gdje je ona? Promisli malo preko toga! Kada će biti jedan čovek istinit i pošten? Neće li on tek onda to postati, kada se bude sa Bogom sukobio? Ako to onda ne bude, tada neće nikada biti. Bude li jedan čovek zaista spašen, onda on bude pošten i iskren.

Ja mislim da je stakleno more od kojeg Otkrivenje govori, jedna slika naroda Božjeg. Kao što je veliko šumeće more iz kojeg antikrist izlazi, jedna slika množine iz sveta, tako ja verujem da je stakleno more jedna slika spašenih. Spašena grupa je kao more iz stakla, kao kristal. Tamo gdje se neveta u otkrivenju kao žena Božjem jagnjetu predstavlja, bude ona pod slikom jednog grada predstavlja od dragog kamena, sagrađen i proziran kao kristal. Divno je kada ljudi budu tako spašeni, da ništa više nemaju u pregradi, nego da su otvoreni iz vana i iznutra. Aleluja!

Kada jedan čovek bude zaista spašen, onda on dodje u svetlo i bude istinit i pošten. On može onda stari greh u red staviti i druge za oproštenje moliti, za stvari koje je on predugo vremena učinio. I onda on dodje u zajednicu Božju. Zajednica Božja treba da se sastoji baš iz takog naroda koji su istiniti i poštenu. Tamo u zajednici Božjoj ima prava istina svoje teme-

ljito sidro. Pomisli kako je divno, da je istina tu na zemlji našla temeljnu tvrdju, jednu stenu, na koju se ona može osloniti, a ta temeljna tvrdja treba da bude zajednica živoga Boga.

Koliko nečuvenu zadaću ima zajednica Božja, ta mala prezrena, prognana grupa, koja je Isusu sasma svoj život posvetila, i koja se iskreno i pošteno dala spasiti. Njihova zadaća je veća, nego li sva sveučilišta što u svetu imaju, veća nego li što parlamenti i svi svetski pokreti imaju. To je jedna zadaća što nijedno udruženje nemože preuzeti, nego samo živa zajednica Isusa Hrista.

Ali prijatelji, kako će zajednica ovu zadaću moći ispuniti, kada smije u njoj se nalaziti neistina i nepravda? Kako ona onda može biti stub i temeljna tvrdja istine? Jedan suradnik jednih religioznih novina ovdje u našem gradu reče pre kratkog vremena s obzirom na jednog čoveka: Ja sam isto izvidio da on laže, ali ja nisam imao svačanje da je to uzrok, da se ga zato iz zajednice Božje isključi. Svačanje da se neistinu govori, i u neistini živi, a opet u zajednici može ostati to je u Hrišćanstvu vrlo proširito. Da se je pre ovako svačanje imalo, onda bi Ananija i Safira bili u Apostolskoj zajednici priznati članovi, jer su se samo neistini zadužili. Ali kada jedna osoba dalje u zajednici u laži sme živiti, kako onda može zajednica biti stub i temeljna tvrdja? Ona može na taj način namesto toga biti stub laži i temeljna tvrdja nepoštenja. Kada članovi zajednice počnu živeti svetski i ona se dalje izjavljuje da je hrišćanska zajednica, šta je onda posledica? Zajednica postaće utjelovljena neistina. Ima se jedno priznanje, ali se isto ne živi. Laže se kroz svoj način djelovanja.

Ja sam preko zadnjih godina više puta premišljao da teško još ima takvih lažljivih ljudi, kao jedan broj slobodno crkvenog naroda. Zašto to? Da, baš zato što ovi se izdaju da su nešto, koje oni često nisu. Kad bi ovaj narod pripadao priznatoj crkvi, ne bi se priznali da su oni izašli iz sveta, da osnuju jednu biblijsku zajednicu, onda njihov greh ne bi bio tako velik. Ali oni žive u grehu, a pripadaju hrišćanskim zajednicama i misle da su dalje došli nego li pripadnici priznate crkve. Pripada se slobodnoj crkvi! Ali zapravo su grešnici. Možda se rado malo pije pokraj toga gdje se interesira za posao trezvenjački i isto se društvo podupire, malo se tu i tamo u svojoj trgovini laže i slično, ali pripada se zajednici. Kada jedan čovek 10—15 godina na ovakav način živi, onda se može biti siguran, da on ima zakorelu savest. Konačno ništa više ne djeluje na ovakovoj osobi.

Ja sam ovaj problem studirao i došao sam do toga rezultata, da je ovo sigurno najveća opasnost koja u carstvu Božjem u naše doba ima; baš ova, da se nešto nazivamo da smo, što nismo. Hiljadu je puta bolje biti tako kaki jesmo, nego li se nazivati onim što nismo. Jesmo li grešnik onda je bolje nastupati kao grešnik, jer tada Bog može takove duše spasiti. Ali ovakovi što u grehu žive, a pripadaju zajednici Božjoj, sudjeluju kod večere, Gospodnje i razgovaraju o carstvu Božjem, a ne žive za Boga, to je najgori materijal, kojega Bog ima izraditi. Ništa nema što bi djelu Božjem tako škodilo kao ovakav narod, i nema tako velikih protivnika pravo Duhovnom djelu, kao ovakovi. Takvi su povod, da je Duhovni pokret takav otpor našao medju slobodnom crkvom, kao što je to bio slučaj. Probuda i objavljene koje Duhovni po-

kret donosi, pogadja narod baš u toj tački, jer oni privlači narod k svetlu.

Treba li zajednica biti stub i temeljna tvrdja, onda moraju njihovi članovi biti istiniti i poštenu. I moraju doživiti što priznaju i priznati što dožive.

Da bi u zajednici tako moglo biti mora se držati zajednički odgoj. Istina se mora istaknuti i zajednički odgoj mora se izvršiti na osnovi Božje reči. Linije biblije u tom odnosu jesu, da smo u svom mišljenju istiniti i poštenu. Nismo li to, nego smo nepošteni, neistini, ogorčeni, i čvrsti u svom mišljenju, onda nismo još dugo u pravom stavu, nego smo kako pismo kaže: zli. I šta kaže pismo od ovih koji su zli? Da, ono stoji pisano u 1. Kor. 5:13: »Uklonite zloga izmedju sebe«. Vi možda nalazite to je strogo. Ja ne mogu ništa zato. Nemam pravo Božju reč da promenem, a nemam niti volju zato.

(Nastaviće se)

Hristos

Bog je počeo djelo spasenja stim, da je on probudio proroke, koji su njegove zahtjeve sa proglašavanjem narodu na dolazak (Advent) Spasitelja morali prirediti. Nuz to je za promisliti: Narod drži ovaj svet, kao što je za naravno. Bog čini nove početke. Ljudi povisuju u nepravdi svoje potrebe u neizmereno i traže uvek veću umjetnost. Bog drži čvrsto temeljnu podlogu ili početak čovečanstva, i postavlja umjetnicima svih vrsta nasuprot proroke. Umjetnik uljepšava i preobražava ovaj svet. Prorok proglašuje buduću. — Prorok pomiće čovječje na pravo mesto — pod Božansko. Umjetnik veruje u jedno usavršenje postojeće zemlje. Prorok proglašuje osnovljenje novog sveta kroz Hrista.

Podiže se glas propovednika: u pustinji pripremite put Gospodu, načinite našem Bogu u svetu pravu stazu.

Kada je došlo vreme, rodio se Isus Hrist, po telu sin Josipa i Marije iz Nazareta, po zvanju sin Božji.

Nuz to je za promisliti: Čovečji potomak je slučaj. Božje zvanje je htjeto. — Isus bio je u jaslama rođen kao sin siromašnih roditelja. Bog mu je dao jedno ime koje je preko svih imena. — Veličanstvo i slavu, od naroda primiti je načinjeno djelo. Veličanstvo i slavu od Boga primiti je pravo veličanstvo. — Hrist za svoje zvanje nema da zahvali ljudskom izboru, nego on je od Boga pozvan.

Širite i pretplaćujte se na glasnik blage vesti

„PUT SPASENJA“

koji doista pokazuje svim umornim i bolesnima po duhu, duši i telu put k' spasenju.

Ne zaboravite platiti vašu pretplatu za tekuću godinu.

Uredništvo.

Pretplatna cena: U našoj državi godišnje 12 Din., za inostranstvo 20 Din. Za Ameriku 50 C.
Čekovni konto broj 46.988 Poštanske štedionice - Zagreb.

Štamparija Farkaš i Dürbeck, Novi Sad, Železnička ul. 30. — Telefon: 24-88